

Γράφουν ο Γρηγόρης Χρονόπουλος και ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ...

Ένας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις

Γιώργο γεια σου, καλή σας ώρα,

Εύχομαι να είσαι στην πιο ευχάριστη περίοδο του ταξιδιού σου κι αφού ο καιρός κρατάει ακόμα κάποιες λιακάδες και είσαι σε καλά χέρια, σίγουρα περνάς καλά. Θα περιμένουμε να μας τα πεις όταν έρθεις. Γιατί τώρα με παρέουρες κι εμένα στις αναμνήσεις τις παιδικές, αυτές μας κρατάνε συντροφιά πάντα. Σήμερα είναι το ταξίδι που μετράει, το ταξίδι, η αλλαγή, το καινούριο. Έχουμε την ιπλεόραση που μας δίνει υπέροχες εικόνες κι έχουμε και την φίλη μας την Έφη με τα σπάνια και υπέροχα, τοπία και κτίσματα και ιστορικά και παράξενα που μας στέλνει στον υπολογιστή.

Και είναι πράγματι ευλογία η σημερινή δυνατότητα να βλέπουμε τόσα πολλά, από την καλύτερη απόσταση και από την καλύτερη θέση. Όμως, φίλε μου, σαν την προσωπική επαφή δεν είναι, δεν μπορεί να είναι η φωτογραφία. Είναι κάτι σαν τον κινηματογράφο και το θέατρο, το ζωντανό, το αληθινό. Κι εκεί είναι οι αληθινές μνήμες, εκείνες που μας δημιούργησαν, εκείνες που μας γέμισαν τη σκέψη, τη ζωή, τη γνώση. Εκείνες που μας έδωσαν τις εμπειρίες κι έμειναν αναμνήσεις, πληγές συχνά ουλές, σημάδια ψυχικά.

Γιατί είναι κι αυτές, φίλε μου, οι πικρές εμπειρίες που είναι κομμάτι της ζωής, λυπηρές και αναπόφευκτες. Αυτές μας δυναμώνουν και μας ατσαλώνουν διδάγματα, μαθήματα, εξάσκηση. Για να μπορούμε να δεχτούμε και να αντιμετωπίσουμε και τα πιο δύσκολα. Πολλές από αυτές τις πικρίες, τις δοκιμασίες, τα σημάδια πληγής τα κουβαλάμε μαζί μας όλη μας τη ζωή... αγαπημένη μια σκιά ως την στερνή την ώρα..

Όμως σήμερα μιλάμε για ταξίδια και το ταξίδι δεν είναι πολυτέλεια, είναι ψυχική ανάγκη. Είναι ξεσκόνισμα ψυχικό, είναι το νέο, το διαφορετικό, γνώσεις κι οι εντυπώσεις οι αλλιότητες. Θα σταματήσω λοιπόν, για να δώσω χώρο να μας μεταδώσεις τις εντυπώσεις σου. Εγώ θα σ' ανεβάσω στη βαρκοούλα με το πανάκι μ' ένα ποίημα χαριτωμένο για το νοήμα ταξίδι, του Κ. Χατζόπουλου, έτσι σαν να σου λύνω τους κάβους.

ΑΣ ΤΗ ΒΑΡΚΑ

Ας τη βάρκα στο κύμα όπου θέλει να τρέχει,
ας ορίζει το κύμα τιμόνι, πανί
τα φτερά άπλωσε πλέρια άκρη ο κόσμος δεν έχει
είναι πιο όμοροι οι άγνωστοι πάντα γιαλοί.
Η ζωή μια δροσιά είναι ένα κύμα. ας το φέρει
όπου θέλει το αέρι. όπου ξερει αέρι.

Το λιμάνι Αργοστολίου στην Κεφαλλονιά με τρία κρουαζιερόπλοια.

Τι γυρεύεις τι θέλεις μη κι εσύ το γνωρίζεις;
κι έχεις πάσει ποτέ σου τι κυνηγάς;
μη όπου σπέρνεις το καλο δεν θερίζεις;
δεν σκοντάβεις σε ρώτημα σ' οτι ρωτας;
Κι βότι σε έχει μαγέψει κι ότι σου έχει γελάσει
το έχεις μόνος κερδίσει, μναχός ετοιμάσει;

Άσε τότε το κύμα όπου θέλει να σπάξει,
ας τις ζάλες να σέρνουν τυφλά την καρδιά
κι αν τριγύρω βογγά κι αν ψηλά συννεφιάζει
κάπου ο ήλιος σε κάποιο γιαλό θα γελά.
Κι αν πικρό την ψυχή σου το δάκρυ τη ρανει
πάντα κάπου κρυφή μια χαρά την προσμένει.

Κ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

Και με χαιρετίσματα στους φίλους μας
σου εύχομαι καλή συνέχεια.

Γρηγόρης

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Γειά σου κι' εσένα καλέ φίλε,

Ο Γιώργος και η Νάταλη Μεσοάρη σου ανταποδίδουν τους χαιρετισμούς με τις ευχές τους νάσαι πάντα καλά, προσυπογράφω και δευτερώνα εγώ. Για να ζηλέψεις λιγουλάκι, σήμερα είναι Κυριακή και θα γευματίσουμε με Κεφαλλονίτες φίλους σε ταβέρνα στο χωριό Δειλινάτα. Μ' αρέσουν πολύ αυτές οι ονομασίες χωριών στη Κεφαλλονιά, όπως Περατάτα, Κουρκουμελάτα, Μενεγάτα, Λουρδάτα, Μεταξάτα κλπ.

Συμφωνώ απόλυτα πως άλλο η φωτογραφία, το ψεύτικο και άλλο το αληθινό. Ωραίες οι φωτογραφίες τής

Σύμης, αλλά καμία σχέση με την πραγματικότητα τής φύσης, των χρωμάτων κάτω από τις ακτίνες τού ελληνικού ήλιου.

Είναι βέβαια και το ανθρώπινο στοιχείο, το ζωντανό, που συμπληρώνει την απίστευτη ελληνική φύση.

Εγώ δεν έχω παιδικές μνήμες από την Ελλάδα, γι' αυτό δημιουργώ μνήμες με τα ταξίδια μου στην πατρίδα που είναι φτιαγμένη για μνήμες. Σε κάθε βήμα σου σε περιμένει μια μνήμη να την καταγράψεις και να την φωτογραφήσεις.

Στην Κεφαλλονιά οι πιο όμορφες μνήμες μου είναι από τους ανθρώπους της, ξεστους, φιλόξενους, πνευματώδεις. Χαίρομαι όταν τους συναντώ γιατί με υποδέχονται με ειλικρινή φιλία σαν να με γνωρίζουν πολλά χρόνια.

Τώρα γνωρίζομαι με την βρετανική κοινωνία στην Κεφαλλονιά και χτες το απόγευμα συνάντησα μερικούς από αυτούς σε απογευματινό τσάι στο σπίτι τού Γιώργου και τής Νάταλη. Ανθρωποι καλλιεργημένοι, φιλόξενοι και φιλόζωοι.

Μια αγγλίδα κυρία εργάζεται εθελοντικά κάθε Κυριακή σε κατάστημα στο Αργοστόλι, όπου με άλλες συμπατριώτισσές της πωλούν καλά μεταχειρισμένα ρούχα. Οπως μού είπε, σε τρεις ώρες συγκεντρώνουν 500 ευρώ για φιλανθρωπικούς σκοπούς.

Ένα άλλο ζευγάρι Αγγλων πηγαίνουν αξημέρωτα σε παραλίες για να προστατέψουν τα αυγά από θαλάσσιες χελώνες καρέτα - καρέτα, ένας άλλος λειτουργεί αγγλόφωνο ραδιοφωνικό σταθμό και οργανώνει πολιτιστικές εκδηλώσεις, άλλοι περιθάλπτουν κατοικίδια ζώα. Όλοι τους παρακολουθούν από κοντά την καθημερινή ζωή στην Κεφαλλονιά σαν μέλη τής κοινωνίας της και όχι σαν επισκέπτες.

Για μένα τα ταξίδια δεν είναι τρόπος αναψυχής, ούτε μόνο ψυχική ανάγκη, είναι κάτι περισσότερο: η αναζήτηση και εξακρίβωση τής ταυτότητάς μου στην παγκόσμια κοινωνία. Δεν είμαι ανόπτος για να πω ότι η ομορφιά τής Ελλάδας είναι μοναδική στον κόσμο, όμως είναι η μοναδική που με συγκινεί. Ούτε υποτιμώ στο ελάχιστο τους ξένους πολιτισμούς, όμως ο ελληνικός πολιτισμός είναι ο δικός μου και θα τον λάτρευα ακόμη και χωρίς το μεγαλείο του.

Γι' αυτό και παρά τις αντιρρήσεις συγγενών φίλων συνεχίζω να γράφω όταν ταξιδεύω, επειδή θέλω να μοιραστώ τα συναισθήματά μου.

Η παραλία Μακρύς Γυαλός στο Αργοστόλι.